

یادداشت

سخنگوی دولت:

برای ایران فرقی ندارد چه کسی رئیس‌جمهور آمریکا می‌شود

● **ایسنا:** سخنگوی دولت اعلام کرد برای ایران فرقی ندارد چه کسی رئیس‌جمهور آمریکا می‌شود و کدام رئیس‌جمهور به برجام بازمی‌گردد، باید آماده سپردن تعهدات جدید باشند.
علی ربیعی، سخنگوی دولت، در ابتدای سخنان خود با یادآوری اینکه در آستانه هفته وحدت قرار داریم و اواخر این هفته متقارن با شروع هفته وحدت است، گفت: ابتکار هفته وحدت از دل یک اختلاف ساده تقویمی درخصوص میلاد نور زاده شد. او ادامه داد: در هفته‌های اخیر شاهد همه‌های ناجوانمردانه زیادی به دولت بودیم؛ اگر این رویه ناصواب ادامه می‌داشت و به جامعه تسری می‌یافت، قطعاً آسیب‌های جبران‌ناپذیری را تحمیل می‌کرد؛ آسیب‌هایی که فکر می‌کنم وحدت و یکپارچگی کشور را نشانه گرفته بود و اگر با هشدار صریح رهبر انقلاب متوقف نمی‌شد، باعث تضعیف ما را در مسائل جهانی و منطقه و در نهایت باعث انشقاق ملی نیز می‌شد. او گفت: همان‌طور که رهبر انقلاب فرمودند، باید بین نقد و اهانت تفکیک قائل بود. نقد بخشی از ادب جمهوریت است.

معاون اول رئیس‌جمهور تأکید کرد

تبدیل بخش کشاورزی به بخشی اقتصادی بدون اتکا به یارانه‌ها

● **ایسنا:** معاون اول رئیس‌جمهور با اشاره به اهمیت تولیدات بخش کشاورزی و تأمین امنیت غذایی، سیاست‌ها و جهت‌گیری کلی کشور را در راستای ایجاد طرح‌های بزرگ کشاورزی و تولید نهاده‌های کشاورزی در داخل کشور ارزیابی کرد و گفت: باید تلاش کنیم با فراهم‌کردن تسهیلات مورد نیاز بخش کشاورزی، مانع از واردات محصولات و عوامل بخش تولید کشاورزی نظیر سموم آفت‌کش و کودهای شیمیایی و سایر عوامل وارداتی تولید در بخش کشاورزی شویم. اسحاق جهانگیری گفت: بخش کشاورزی باید بدون اتکا به یارانه‌ها به بخشی اقتصادی تبدیل شود و با ارتقای بهره‌وری و عبور از وضعیت سنتی کنونی و با استفاده از روش‌های مدرن، علاوه‌بر افزایش تولید و تأمین نیازهای داخلی، تولیدات این بخش به صادرات منجر شود.

ساسان کریمی؛ در آستانه انتخابات پرهیاهوی ایالات متحده آمریکا که یا به حضور جنجالی‌ترین رئیس‌جمهور این کشور خاتمه می‌دهد یا آن را برای یک دوره دیگر تداوم می‌بخشد، شرایط در ایران نیز هر روز گرم‌تر از پیش می‌شود. در این میانه، باید به چند واقعیت اشاره کرد تا بتوان تحلیل و تجویزی را از پس آن استخراج کرد.

واقع امر آن است که ایران از کشورهایی است که از بی‌به‌قدرت‌رسیدن دونالد ترامپ در آمریکا با بیشترین فشارها مواجه شد؛ تحریم‌هایی به‌غایت پرتنگ‌تر و پرفشارتر از دوران اوباما که تقریباً تمام ابعاد عمده اقتصاد و زندگی ایرانیان را شامل شده است. این فشار حداکثری که بعضی از طراحان آن مانند جان بولتون امروز دیگر در تیم حاکم حضور ندارند، بیشترین نمود خود را در شاخص‌های اقتصادی ایران داشته؛ درعین‌حال بعینه در موضوعات دیگر مانند سلامت و درمان نیز دیده می‌شوند.

واقعیت دوم این است که با وجود بروزهایی که به اجمال ذکر شد، فشار حداکثری به‌هیچ‌عنوان به «اهداف تعیین‌شده» خود حتی نزدیک هم نشده است؛ نه بحران‌های فاجعه‌باری مانند موضوعات پدیدآمده در سوابق کشورهایی مانند زیمبابوه و ونزوئلا در ایران رخ داد، نه کمبود مواد غذایی و بهداشتی، نه کالاهای اساسی دچار مشکل شد و نه بیش از همه ایران از مواضع برجامی خود عقب‌نشینی کرد و با تکیه بر زائوان خود، به جای مذاکره با ترامپ شتافت.

درعین‌حال که سیاست معطوف به قدرت آمریکا اهداف سخت خود را تا حد زیادی به‌طور یک‌طرفه اجرا می‌کند، باید ادعان کرد که در این سال‌ها برد سیاسی و دیپلماتیک تقریباً همواره با ایران بوده است؛ از دادگاه لاهه تا شورای امنیت، شکست نشست‌های ضد ایران در لهستان و بحرین، رأی‌گیری‌های متعدد شورای امنیت و همه موارد لیست بلندبالای سیاسی که همگی به ضرر ایالات متحده تمام شد و در مجموع می‌توان آنها را از مهم‌ترین محورهای در انزوا قرارگرفتن دولت ترامپ در صحنه سیاسی و دیپلماتیک دانست که همگی نشان می‌دهد ایران در این زمینه و متناسب با توان سخت اقتصادی و راهبردی خود و نیز نظام قدرت‌محور بین‌الملل در شرایط حاضر توانسته به میزان مورد پذیرشی از منافع خود دفاع کند.

واقعیت مهم دیگر اصل انتخابات ایالات متحده است و اینکه در هر حال تا امروز ترامپ با توجه به عمده نظرسنجی‌های معتبر، با فاصله معناداری بازنده انتخابات خواهد بود. گویی که انتقاده‌ها و

سیاست

انتخابات درواشنگتن، رقابت در تهران

AP-عکس

و از همه مهم‌تر صحنه انتخابات سال آینده خواهد بود. هر قدر در هنگام حضور ترامپ در کاخ سفید به علت وجود فشارهای همه‌جانبه و فقدان منابع کافی، داوطلبان عرصه قدرت معدود خواهند بود، بسا قوت‌گرفتن احتمال پیروزی جو بایدن بر تعداد داوطلبان انتخابات ۱۴۰۰ افزوده می‌شود و هم تنش میان جناح‌های مختلف افزایش می‌یابد؛ چراکه از طرفی تحلیل پیروزی دموکرات‌ها این‌فرض را به دنبال خود دارد که او بلافاصله و بدون قیدوشرط به برجام برمی‌گردد و اگر هم این‌طور نشود، احتمالاً اراده‌ای در داخل برای بهره‌بردن از فرصت حضور او در قدرت به وجود آمده است؛ بنابراین عمده گرایش‌های سیاسی و از همه بیشتر منتقدان سنتی و سرسخت برجام با تاختن به آن و نیز دولت روحانی بر آن هستند که با به‌دست‌گرفتن دولت و مسئله مذاکره احتمالی از این فرصت به نفع شهرت و کارآمدی خود استفاده کنند.

درعین‌حال به نظر می‌رسد بهتر است به جای حدس‌زدن و سرمایه‌گذاری‌کردن بر نتیجه انتخابات آمریکا و نیز اتخاذ زود هنگام یک موضع صلب، دست خود را باز گذاشت و با تهیه برنامه‌هایی برای حالت‌های مختلف ابتکار عمل را در حوزه سیاست خارجی به دست گرفت؛ چراکه در بزنگاه‌های محتمل امکان بازی‌سازی را برای ایران فراهم می‌کند و نیز حتی در صورت پیروزی دموکرات‌ها می‌توان رفتار آنها را تا حدی مدیریت کرد. این‌برنامه و طراحی گزینه‌های متنوع برای صحنه‌های مختلف بیش از هر چیز باید در تناسب حرفه‌ای با مواضع اصولی حاکمیت در سال‌های گذشته طراحی شود و نیز

هدف‌گذاری خود را به جای رقابت‌های حوزه سیاست داخلی –یعنی سازوکار در دست‌گرفتن قدرت، پیروزی در انتخابات به امید اصلاح امور و نهایتاً فرصت‌سوزی بر اثر طولانی شدن و آزمون و خطا کردن– تأمین منافع ملی در حوزه سیاست خارجی به‌طور پایداری است که در آینده برای دولت‌های مختلف اساساً به‌صرفه نباشد که ایران را در مرکز تنش سیاست خارجی خود قرار دهند. این موضوع البته هم در مقام طراحی و هم اجرا نیازمند استفاده از نخبگان است. به‌طوری‌که شاید بدنه اداری سنتی پاسخ‌گوی نیاز پیش‌رو نباشد و احیاناً اقتضا بر آن باشد که مانند آنچه تیم آمریکایی در مذاکرات برجام انجام می‌داد، از توان دانشگاهی کشور برای طراحی و اجرای سناریوهای مدنظر نهادهای ذی‌ربط بهره برده شود.

بهترین کمکی که نیروهای سیاسی غیرمتخصص و غیرکیفی می‌توانند در چنین بزنگاه‌هایی به کشور و منافع ملی کنند، کناره‌گرفتن از رقابت‌های سرسختانه غیرحرفه‌ای و تحمیل‌نکردن هزینه است؛ چراکه به جز کسانی که تحصیل و سابقه کارشان در تراز برتر جهان است –با هر گرایش سیاسی– امکان پیروزی برای کشور و دورکردن همیشگی سایه تحریم و تهدید از سر کشور وجود ندارد؛ حتی همراهان گذشته نیز در صورت مقررشدن ادامه مسیر با ترکیبی ترمیم‌شده یا قالبی دیگر بهتر است دست از سهم‌خواهی سیاسی به صرف توافق نظر، برداشته و از ایجاد تنش‌های غیرالزام خودداری کنند.

واقعیت این است که ترامپ در سیاست بین‌المللی یک استثناست. البته این به معنی حسن‌نیت دیگر سیاستمداران آمریکایی نیست؛ بلکه شکل آزردهنده و طغیان‌گر او در مواجهه با معاهدات بین‌المللی است که موجب مواضع کودکانه‌ای مثل خروج از برجام شد. ما نیز نباید اجازه دهیم که چنین استثنای نازلی در سیاست آمریکا و بین‌الملل معادلات سیاست داخلی و خارجی ما را در میان‌مدت و بلندمدت تغییر داده و ما را از اراده و روانی که پیش از به‌قدرت‌رسیدن او اتخاذ کرده بودیم، خارج کند.

مخلص کلام آنکه با وجود تمام فشارها ایران در مقاومت خود در مقابل ترامپ تا لحظه کنونی موفق عمل کرده و ترجمه این موفقیت به زبان منافع بلندمدت ملی با پیش‌بینی و تهیه نسخه‌های جدی و واقع‌بینانه برنامه سیاست خارجی فعال، مبتکر و مختار از قبل و برای شرایط مختلف ممکن با اراده و نظام و استفاده از توان نخبگانی کشور –به معنای واقعی و به‌روز در جهان– است.

«دکترای فلسفه سیاسی از دانشگاه تهران

خبر

محمود صادقی:

در برخی محافل گفته‌اند اگر مردم کمتر مشارکت کنند، پیروز می‌شویم

● **نامه‌نیوز:** محمود صادقی گفت: شنیده‌ام که برخی نیروها در محفل‌هایی گفته‌اند اگر مردم کمتر مشارکت کنند، ما پیروز می‌شویم. این دیدگاه بسیار خطرناک است؛ زیرا نباید شرایط به‌گونه‌ای شود که رئیس‌جمهور هم مانند نمایندگان مجلس یازدهم با آرای حداقلی پیروز شود. صادقی درباره شرایط انتخاباتی اصلاح‌طلبان گفت: «با توجه به تعاملی که با شورای هماهنگی اصلاحات داریم، می‌توانم بگویم تا این لحظه نظر همه دوستان منبی بر اجماع بر یک نامزد واحد است. ارائه چند نامزد متعدد در انتخابات ریاست‌جمهوری برای اصلاح‌طلبان یادآور تجربیات خوبی نیست و این احتمال وجود دارد که اگر چند نامزد ارائه شود، نتیجه‌ای مانند آنچه در انتخابات سال ۸۴ دیدیم، رخ دهد. بنابراین ضرورت دارد همه اصلاح‌طلبان درنهایت بر یک نامزد به وحدت برسند که البته همین نظر هم از جمیع آرا برداشت می‌شود و اختلاف‌نظری بر این موضوع تا اینجای کار وجود ندارد». او ادامه داد: «البته اصلاح‌طلبان موافعی هم پیش‌رو دارند؛ ازجمله شیوه بررسی صلاحیت‌ها از سوی شورای نگهبان که ممکن است باعث ردصلاحیت‌شدن نامزد اصلی جبهه اصلاحات شود». این نماینده مجلس دهم در ادامه تصریح کرد: «تجربه سال‌های ۹۲ و ۹۶ نشان داد فضای عمومی جامعه دیگر حمایت از نامزد انتقالی را نمی‌پذیرد؛ از طرفی ما نباید بر نامزدهایی سرمایه‌گذاری کنیم که امکان تغییر اوضاع را ندارند. بنابراین باید به سمت نامزدهایی برویم که هم کاملاً اصلاح‌طلب باشند، هم مقبولیت اجتماعی داشته باشند و هم بتوانند کاری بکنند». این فعال سیاسی اصلاح‌طلب درباره میزان مشارکت سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلب در انتخابات ۱۴۰۰ نیز خاطر‌نشان کرد: «واقعیت این است که انتخابات مجلس یازدهم نشان داد مردم در این مقطع رغبت چندانی برای شرکت در انتخابات ندارند و تصور می‌کنند مشکلات‌شان از طریق صندوق‌های رأی مرتفع نمی‌شود. اگر اصلاح‌طلبان بتوانند با ارائه یک نامزد معقول و منطقی با خواسته‌های سرمایه اجتماعی‌شان به انتخابات وارد شوند، این امکان وجود دارد که موجی در کشور ایجاد شود و مردم به‌صورت پرشور در انتخابات شرکت کنند، اما تا به امروز که این مصاحبه را انجام می‌دهیم، تغییری در تصمیم مردم نسبت به آنچه در اسفند سال گذشته دیدیم، مشاهده نمی‌شود.»

ریمونداویل

RAYMOND WEIL GENEVE

maestro collection

SARMAN Co.

No. 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran